

118/25. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2025. szeptember 11.

A Bíróság C-802/23. sz. ügyben hozott ítélete | MSIG

A *ne bis in idem* elve: valamely személy nem vonható büntetőeljárás alá egy tagállamban olyan terrorcselekmény miatt, amelyért egy másik tagállamban már elítélték, még akkor sem, ha a bűncselekményt ott eltérően minősítik

2019. szeptember 4-én átadták a spanyol hatóságoknak az Euskadi Ta Askatasuna (ETA) terrorszervezet egyik vezetőjét, amire olyan európai elfogatóparancs végrehajtásaképpen került sor, amelyet a spanyolországi kiemelt ügyek országos bírósága bocsátott ki az oviedói (Spanyolország) rendőrkapitányság ellen 1997. július 21-én elkövetett terrortámadással kapcsolatos büntetőeljárás keretében. E személyt azzal vádolják, hogy Franciaországból tevékenykedve terroristák által elkövetett rongálás, terroristák által elkövetett emberölés kísérlete, valamint több rendbeli testi sértés bűncselekményeit követte el. E személynek 30 év szabadságvesztés-büntetéssel kell szembenéznie.

Márpedig e személy Franciaországban már letöltött 20 év szabadságvesztés-büntetést. A spanyol jog szerint a francia és a spanyol bíróságok által kiszabott büntetések nem foglalhatók össze büntetésbe: a vádlottnak tehát összesen legalább 50 év szabadságvesztést kellene letöltenie, anélkül hogy ennek vonatkozásában korlátot lehetne megállapítani.

A spanyolországi kiemelt ügyek országos bírósága megjegyzi, hogy a Spanyolországban indított eljárások ugyanazokra a cselekményekre vonatkoznak, mint amelyek a francia ítéletek tárgyát képezik. E bíróság egy 2021-ben hozott ítéletében tehát úgy ítélte meg, hogy a „*ne bis in idem* esete” áll fenn.¹ Ezt az ítéletet azonban 2023. március 21-én hatályon kívül helyezte a spanyol legfelsőbb bíróság, amely újabb határozat hozatala céljából visszautalta az ügyet a kiemelt ügyek országos bírósága elé. Ezen eltérő értelmezéssel szembesülve a kiemelt ügyek országos bírósága úgy határozott, hogy a Bírósághoz fordul.

A Bíróság jelzi, hogy az „ugyanazon cselekmény” fogalma kizárólag a történeti tényállásra vonatkozik, vagyis az, ha ugyanazon cselekményeket illetően két különböző tagállamban eltérő jogi minősítéseket alkalmaznak, vagy akár az, ha ezen államokban eltérő a védett jogi tárgy, nem képezheti akadályt a *ne bis in idem* elve alkalmazásának.

Azt, hogy a szóban forgó büntetőeljárás tárgyát képező cselekmények ugyanazok-e, mint a francia bíróságok által jogerősen elbírált cselekmények, a spanyolországi kiemelt ügyek országos bíróságának kell megállapítania. A Bíróság ugyanakkor pontosítja, hogy az „ugyanazon cselekmény” fogalma magában foglalja azokat a cselekményeket, amelyeket egy adott tagállamban indított büntetőeljárás keretében terrorcselekményekként rónak valamely személy terhére, amennyiben e személyt egy másik tagállamban ugyanezen cselekmények miatt, merénylet előkészítése céljából terrorista szervezetben való részvételért már elítélték.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Kövesse a híreket!

1 A Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, 1990. június 19-én Schengenen aláírt és 1995. március 26-án hatályba lépett egyezmény 54. cikke értelmében. Az említett cikk szerint azon személy ellen, akinek a cselekményét valamely tagállamban már jogerősen elbírálták, ugyanazon cselekmény alapján nem lehet egy másik tagállamban büntetőeljárást indítani, amennyiben elítélés esetén a büntetést már végrehajtották, végrehajtása folyamatban van, vagy az előbbi állam jogszabályainak értelmében azt többé nem lehet végrehajtani. E cikk az Európai Unió Alapjogi Chartáján belül a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalmáról rendelkező 50. cikk lényeges tartalmának tiszteletben tartását biztosítja, és azt ez utóbbi cikk fényében kell értelmezni.